

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mes. cu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščence in upokojence.

Iz novega uradniškega zakona.

Določbe o rodbinski pokojnini.

(Dalje.)

Državnemu uslužbencu, ki še nima deset let, ima pa več kot tri leta aktivne državne službe, se sme, če se zaradi bolezni in nesposobnosti za službo odpusti, dovoliti kot podpora 30% plače in položajne doklade. Pogoj za to podporo je nesposobnost za sleherno pridobivanje, in pa da nima drugih dohodkov. Če tak uslužbenec umre, se pod istimi pogoji sme dajati njegovi družini (ženi in otrokom) 20% njegove poslednje plače in položajne doklade kot podpora. Isto velja za primer, če aktivni uslužbenec, ki si še ni pridobil pravice do rodbinske pokojnine, umre.

Odločbo o rodbinski pokojnini mora pristojni organ izdati uradoma najdlje v enem mesecu od dne smrti aktivnega uslužbenca, oziroma od dne prijave smrti in predložitve mrtvaških listin upokojenca. Ta predpis se strinja s prejšnjimi zakonskimi določbami, ki se pa žal niso vselej tudi točno izvajale. Določitev rodbinske pokojnine se je često zaradi čisto nebitvenih formalnosti zavlekla po več mesecev, tako da so bili preostali izročeni pomanjkanju in revščini. Upamo, da bo odslej določevanje rodbinskih pokojnin urejeno res vselej v zakonski predpisanem roku 1 meseca.

Rodbinski pokojninski prejemki teko od prvega dne prihodnjega meseca, ki sledi vlagateljevi smrti. Enaka določba je tudi v prejšnjem zakonu.

Dokler rodbinska pokojnina še ni določena, se izplačuje družini umrlega vlagatelja kot predjem (akontacija) na račun pokojnine tretjina ($\frac{1}{3}$) vseh prejemkov aktivnega, oziroma polovica ($\frac{1}{2}$) vseh prejemkov upokojenega uslužbenca. Isto velja za primer, če je treba uslužbenca proglasiti za mrtvega.

Za odločevanje o rodbinski pokojnini pristojni organ sme na zahtevo odločiti, da se rodbinska pokojnina tako razdeli med užitvalce (družinske člane umrlega vlagatelja), da vsak užitvalec ločeno prejema svoj del pokojnine, in sicer se razdeli rodbinska pokojnina med užitvalce na enake dele. Za mladoletnega užitvalca mora pristati na delitev varuško oblastvo.

Če se hoče vlagateljova vdova ali žena ali hči omožiti, se jim na prošnjo sme izplačati odpravnina v višini triletnih, nanjo odpadajočih rodbinskih pokojninskih prejemkov. O tem odloča po predlogu resortnega ministra finančno ministrstvo. Izplačilo te enkratne odpravnine se sme izvršiti šele po predložitvi poročnih listin. Vendar se pa sme dovoliti odpravnina samo v primeru, če je žena ali hči, ki zahteva izplačilo odpravnine, edina užitvalka rodbinske pokojnine. — Ta določba, ki ima velik socialen pomen, je bila v starem zakonu docela nepoznana. Omogoča vdovam in hčeram državnih uslužbencev, ki so ostale kot edine užitvalke rodbinske pokojnine, lažjo omožitev in s tem boljšo živlensko preskrbo, obenem pa razbremenjuje pokojninski sklad.

Pravico do rodbinske pokojnine izgubi vdova in otroci z izgubo državljanstva, z obsodbo za dejanja, za katera bi tudi uslužbenec sam izgubil pravico do osebne pokojnine, s sprejemom državne službe in vdova in hčere z omožitvijo. Otroci pa izgube to pravico tudi še, če so sprejeti kot gojenci v državen ali javen zavod ali če uživajo ustanove, sinovi pa čim postanejo polnoletni. Izjemoma obdrže sinovi pravico do rodbinske pokojnine, če se redno in uspešno šolajo ali če služijo pri vojaki v kadru. — Po teh določbah imajo hčere državnih uslužbencev pravico do rodbinske pokojnine brez omejitve na starost, dokler žive in se ne omože. S tem je za osamele neomožene hčere umrlih državnih nameščencev, razmeroma prav dobro preskrbljeno. To določilo, ki je velike socialne važnosti, je docela novo.

Če se je hči umrlega uslužbenca omožila in zaradi tega izgubila pravico do rodbinske doklade, dobi spet to pravico nazaj in z njo rodbinsko pokojnino po očetu, če obdovi in po pokojnem možu nima rodbinske pokojnine niti kakršnekoli druge preživnine.

Sinovi umrlih uslužbencev, ki postanejo telesno ali duševno nesposobni za pridobivanje, prejemajo rodbinsko pokojnino dokler traja ta nesposobnost. Treba jo je pa dokazati z zdravniško-komisijiskim pregledom in ugotoviti, da nimajo lastnih sredstev za vzdrževanje. Če sta ta dva pogoja izpolnjena, uživajo sinovi (čeprav morda prej pokojnine sploh še niso nikdar uživali) rodbinsko pokojnino tudi po 23. letu starosti dalje brez omejitve. Tudi ta za nas nova določba ima izrazito socialen in človekoljuben značaj in bo v mnogih primerih mogla dosti koristiti.

Dveh rodbinskih pokojnin ne sme nihče prejemati. Če mu pristojata dve pokojnini, dobi samo večjo.

Uživanje pokojnine v inozemstvu je dovoljeno samo z odobritvijo finančnega ministra in s pristankom predsednika ministrskega sveta. Vendar se pa takim uslužbencem zmanjša draginjska doklada za 30%, če ne stanujejo skupno s svojimi otroci, ki imajo v inozemstvu trajno domovljišče, oziroma če niso stari že 60 let.

O stavljanju prepovedi na rodbinsko pokojnino in draginjsko doklado določa zakon, da je dovoljena prepoved na tretjino rodbinske pokojnine, ne pa na draginjsko doklado. To velja za prepoved po pristanku ali pa po sodni poti. Od te tretjine se mora odbiti davek in vloga za pokojninski sklad, tako da ostaneta užitvalcem $\frac{2}{3}$ rodbinske pokojnine in vse draginjske doklade. Edino za vzdrževanje rodbine se sme prepovedati več kot tretjina prejemkov na podlagi rzsodbe. Za državne terjate se pa sme prepovedati do 30% pokojninskih prejemkov, tudi po upravni poti.

(Dalje prih.)

Konec Zveze drž. nameščencev in upokojencev.

Poročilo o izrednem občnem zboru.

Kakor smo večkrat oznanili, se je v četrtek, dne 21. maja vršil izredni občni zbor »Zveze državnih nameščencev in upokojencev v Ljubljani«.

Ker občni zbor ob navedeni uri ni bil sklepčen, ga je načelnik, gosp. Makso Lileg otvoril ob pol 21. uri.

Uvodoma je pozdravil zborovalce, posebno še odposlanca okrožnih skupin v Mariboru in Ptujju. Nato je v kratkih besedah označil vzroke sklicanja izrednega občnega zbora in opozoril zborovalce na predpise §§ 76. in 345. novega uradniškega zakona. Potem je

podal z nekaj besedami kratek pregled Zvezinega delovanja v zadnjem letu. Govoril je nekako takole:

»Na dnevnem redu današnjega izrednega občnega zbora sicer ni točke »Poročilo o Zvezinem delovanju« v minulem rpravnem letu, vendar pa smatram za svojo dolžnost, da podam tudi temu — mislim — zadnjemu izrednemu občnemu zboru naše Zveze poročilo o njenem prizadevanju, ustvariti aktivnim in upokojenim drž. nameščencem dravske banovine znosnejši živlenski položaj, pa če tudi se bo to zgodilo primerno današnjemu občnemu zboru v nekoliko krajših obrisih.

Odbor Zveze je kakor v vseh prejšnjih, tudi v zadnjem upravnem letu posvečal vso pozornost gibanju upokojenih in aktivnih državnih nameščencev ter je v ta namen vzdrževal tesno vez med posameznimi pokrajinskimi zvezami in Glavnim Savezom v Beogradu.

Zveza je na enak način zastopala kolektivne interese vseh pri nji včlanjenih organizacij, pa naj so te pripadale nižjim ali višjim, aktivnim ali upokojenim drž. uslužbencem. Če se nam ni posrečilo izvojevati vidnih uspehov in če so se naša prizadevanja v mnogih ozirih izjalovila, ni pripisovati tega morebitni nesmotrenosti, nedelavnosti ali brezbriznosti Zvezinega odbora. Zveza je posvečala predvsem mnogo pažnje vprašanju upokojencev. Uporabljala je vsa sredstva za izboljšanje gmočnega stanja upokojencem, ki iz nujnih razlogov morajo živeti v inozemstvu, skušala je doseči izenačenje prejemkov vseh upokojencev z aktivnimi tovariši, a ji žal vsi njeni napor niso uspeli. S številnimi spomenicami je v tem vprašanju posredovala pri centralni vladi, pri Glavnem Savezu, nič manj pa tudi pri tukajšnji kr. banski upravi, kjer je imela po svojih delegatih često priliko tolmačiti težnje svojih aktivnih in upokojenih članov.

Zamudila ni nobene prilike, da ne bi obrnila na ta vprašanja pozornosti merodajnih činiteljev, pa bodisi z deputacijami v Beogradu, ali pa tudi ob službenem posetu gosp. ministrskega predsednika v Ljubljani.

Če naj se dotaknem samo nekaj najvažnejših vprašanj, bi mi bilo omejniti, da se je Zveza radi inkorporacije bližnjih okoliških vasi, čijih živelj gravitira v naše mesto, k mestu Ljubljani, obrnila z utemeljeno spomenico na vsa oblastva, ki so za rešitev tega vprašanja merodajna. Saj bi z inkorporacijo okolice k mestu gmočno pridobili vsi tisti upokojeni in aktivni drž. uslužbenci, ki so radi stanovanjske krize primorani stanovati izven ljubljanskega pomerija. To vprašanje do danes sicer še ni definitivno rešeno, pač pa bi bilo nujno želeti, da ga obdrže v evidenci vse strokovne organizacije, katerih delovanje se bo še nadaljevalo.

Novi uradniški zakon, ki je stopil v veljavo 1. aprila t. l., sicer ni prinesel tolikšnega izboljšanja, kakor bi si ga mi vsi želeli, vendar pa je odpravil kategorije in pomeni v jedru pravično nivelacijo prejemkov, katere je kolikor toliko izenačil. Saj nam je dobro znano, kako velike razlike med uradniki posameznih strok so ustvarile takozvane specialne službene doklade, katerih so bile deležne samo nekatere stroke. Tretja kategorija, zvaničniki in služitelji so pa odšli docela praznih rok. Ta nesoglasja, ki so ustvarjala veliko nezadovoljstvo, so z novim zakonom odstranjena.

Meseca marca t. l. smo sestavili v kratkih potezah načela novega uradniškega zakona, katerih uzakonjenje bi brez dvoma vsestranski ustrezalo; to spomenico smo predložili vsem mi-

nistrstvom, Glavnemu Savezu ter komisiji za revizijo uradniškega zakona.

Priznanje permanentne polovične ugodnosti na drž. železnicah in parobrodih za naše upokojence, je ostalo do danes nerešeno, čeprav smo ga s sodelovanjem ostalih pokrajinskih zvez in Glavnega Saveza ob vsaki priliki osveževali. Prav tako nam ni uspelo priboriti uspehov glede drugih naših zahtev, ki smo jih venomer stavljali na dnevni red.

Znani odtegljaji za Zvezo nabavljajnih zadrug so ostali navzlic vsem predstavkam, ki smo jih naslavljali na merodajne činitelje. Ni pomagalo navajanje dejstva, da vsi drž. nameščenci niso in ni ti ne morejo biti praktično člani nabavljajnih, kreditnih in stanovanjskih zadrug, pa tudi ne okolnost, da so nekatera ministrstva za svoje uslužbence ta prispevek že ukinila.

Odkup osebnega dela po zakonu o samoupravnih cestah je še vedno aktualen ter prizadeva vsem drž. nameščencem veliko gmočno breme.

Lani v mesecu maju je doživela naša Zveza občutljiv pretresljaj, ki so ga povzročili nižji drž. uslužbenci s kolektivnim izstopom. Podrobnosti oziroma razlogov, ki so po mnenju predstavnikov organizacij nižjih državnih uslužbencev morda govorili za izstop, ne bom navajal, ker so za nami in ker bi Zveza radi tega dejstva tudi še poslej brez posebnih težko lahko nadaljevala svoje delovanje, ker bi ji bil obstoj tudi brez organizacij nižjih državnih uslužbencev zagotovljen.

Navzlic vsemu vendar pri izvajanju svojega programa nismo puščali nikdar v nemar interesov nižjih uslužbencev, kar bi bili vsled njihovega postopanja morda upravičeni. Apelirali smo sicer iskreno in ponovno na stanovsko zavest in na neizbežno potrebo še tesnejšega združenja, navzlic vsem našim naporom pa je ostal ta apel glas vpijočega v puščavi.

Ni morda odveč, če omenim da je Zveza storila svojo dolžnost tudi glede vprašanja o neprekinjenem uradovanju v poletnem času. Poslala je lani v ta namen dvojice utemeljenih spomenic ministrskemu predsedništvu in Glavnemu Savezu.

Zveza se je po dveh svojih delegatih udeležila v času od 6. do 8. avgusta 1930. mednarodnega uradniškega kongresa v Ženevi, ki je sprejel v interesu vseh drž. nameščencev Evrope važne sklepe.

Glavni Savez je radi raznih neprilik odlagal sklicanje letne skupščine od meseca do meseca, končno pa je morala iz razlogov, ki nam niso podrobneje znani, popolnoma izostati. Kot nadomestek za to skupščino se je vršilo več plenarnih sej Glavnega Saveza v Beogradu, ki so se jih naši delegati redno udeleževali. Na teh plenarnih sejah smo obravnavali važna vprašanja, ki smo jih imeli v evidenci ter posečali vse kompetentne predstavnike vlade.

Kot eno najvažnejših resolucij naj navedem predstavko z dne 12. oktobra pr. l., v kateri smo ponovili vse naše težnje ter jih potom Glavnega Saveza predložili kompetentnim mestom. Šlo je predvsem za skorajšnje uveljavljenje novega uradniškega in pokojninskega zakona, eventuelno za priznanje specialnih doklad vsemu uradništvu I., II. in III. kategorije in za izplačevanje neokrnjenih draginjskih doklad našim v inozemstvu živčim upokojencem. V isti spomenici smo izrazili željo, naj bi vlada za državne uradnike in upokojence stanovanjske najemnike zakonskim potem maksimirala ali pa na kakršenkoli drugi način preprečila čezmerno in oduroško zviševanje najemnin. Tudi sta-

Srečke drž. razredne loterije 22. kola

pridejo te dni v promet. — Prvo žrebanje se bo vršilo dne 20. junija. Srečke za dravsko banovino razpošilja: **Zadružna hranilnica, r. z. z o. z., Ljubljana, Sv. Petra cesta 19.** — Osebo pa jih kupite v vseh podružnicah „Jutra“.

ri postulat za uvrstitev mesta Maribora in Murske Sobote v I. druginjski razred smo ob ti priliki ponovili. Predlagali smo čim najizdatnejšo redukcijo davkov na osebne prejemke aktivnih in upokojenih nameščencev, da bi vsaj na ta način dosegli delno izboljšanje njihovega gmotnega stanja. Prav tako smo ponovili vprašanje oprostitev plačevanja odkupnine za tridnevno osebno delo. Ker ni bilo izgleda, da bi se permanentna ugodnost polovične vožnje na drž. železnicah in parobrodih za drž. upokojence dosegla, smo prosili za priznanje vsaj 12-kratne polovične vožnje na leto.

Stopili smo pred vlado s prošnjo, naj bi se dvomesečna posmrtna pomoč priznala brez drugih formalitet rodbinam umrlih aktivnih uradnikov, ki so dokazano siromašnega stanu. Tudi na vprašanje brezplačnega zdravljenja in oskrbe vseh aktivnih in upokojenih nameščencev v II. razredu državnih in banovinskih bolnic, nismo pozabili.

Naš stari predlog za priznanje izplačila polnih druginjskih doklad omoženim državnim uradnikom, je tudi ob tej priliki dobil ponovni poudarek.

Zveza je imela v preteklem poslovnem letu 19 odborovih sej, na katerih so se obravnavala tekoča vprašanja. Kakor sem že omenil, stiki z našim Glavnim Savezom niso bili povsem povoljni. Vendar pa lahko s tega mesta trdim, da je njegov predsednik, g. Mih. Jovanović tudi v najtežjih trenutkih imel interese aktivnega in upokojenega drž. nameščenstva vselej budno pred očmi in da ni njegova osebna krivda, če uprava Glavnega Saveza ni dosegla tistega, kar smo od nje pričakovali.

Cenjeni zborovalci!

Še par pogledov nazaj v tisto preteklost, ko je Zveza nastala, ker jo je rodila nujna življenska potreba. Iz prejšnjega »Društva državnih uslužbencev za Slovenijo«, ki se je osnovalo v mesecu maju 1918., je bila ustvarjena tekom let velika, krepka in vplivna organizacija, ki je sicer često menjavala posamezne odbornike, ostala pa zvesta svojemu programu do današnjega dne, do svojega konca. Bili so burni, težki, nemirni časi, ko smo zborovali v letih 1919. do 1923. na ljubljanskem mestnem magistratu, in dosti časa je moralo preteči preden so se naziranja zastopnikov posameznih strokovnih organizacij izravnala. Burni časi, pravim tudi radi tega, ker so se vlade tako pogosto menjavale in ker je vsled tega dejstva moralo zastajati vsako uspešnejše organizacijsko gibanje. Ne da pa se tajiti, da gre

predvsem zahvala pokrajinskim Zvezam in Glavnemu Savezu, če smo od leta do leta navzlic vsem težkočam izvojevali vendarle kak materijalen uspeh.

Kdor prelista vseh 12 letnikov »Našega Glasu«, bo uvidel, da se je Zveza pošteno trudila v prizadevanju, izpolniti upravičene zahteve pri nji včlanjenih strokovnih organizacij.

Če moramo danes po preteku 13. let vsled znanih določil §§ 76. in 345. novega uradniškega zakona prenehati z delovanjem, še ni s tem rečeno, da strokovne organizacije, ki se bodo mogle še naprej udejstvovati, ne bi mogle še dalje forsirati naših skupnih teženj. Na dlani je, da bo delo, ki čaka te organizacije, truda polno in težko in da se bo treba predvsem omejevati na reševanje tistih gospodarskih vprašanj, ki so celokupnemu drž. aktivnemu in upokojenemu nameščenstvu najbližja.

Rešitev našega gmotnega vprašanja leži predvsem v samopomoči in v močnih, gmotno neodvisnih, smotreno upravljanjih zadružnih gospodarskih organizacijah, ki se jih bomo morali prej ali slej, vključiti vsem morda še danes obstoječim pomislekom, okleniti z vso močjo.

Moja, in nadejam se, vseh nas želja je, da se zaradi likvidacije naše Zveze oklenejo s tem večjo vneto vsi upokojeni in aktivni državni nameščenci svojih strokovnih organizacij.

Upajmo, da bodo strokovne organizacije kar najkrepkeje uveljavljale vse svoje gibalne sile v prospah celokupnega aktivnega in upokojenega drž. nameščenstva.

Po nagovoru načelnika je podal blagajniško poročilo blagajnik g. Ignacij Rus. Iz njegovih izvajanj in predloženega zaključnega računa je bilo posneti, da je Zveza na dan izrednega občnega zbora bila brez sleherne imovine. — Ko je v imenu nadzornega odbora podal revizijsko poročilo gosp. Rado Grum, je skupščina na njegov predlog dala vsemu odboru in blagajniku absolutorij, zaradi točnih in pravih obratov je pa izrekla gosp. Rusu priznanje.

Pri nadaljni točki dnevnega reda »o stališču, katero naj zavzame Zveza napram predpisom novega uradniškega zakona glede organizacij državnih uslužbencev«, je načelnik poročal, da je odbor Zveze na seji dne 15. maja dokončno sprejel soglasen sklep, da se Zveza, ker po § 76. U. Z. nima več pogojev za pravni obstoj, razpusti.

Ker se na načelnikov poziv ni nihče izmed zborovalcev oglasil glede te

ga predloga k besedi, je načelnik stavil na glasovanje predlog: »Zveza državnih nameščencev in upokojencev v Ljubljani se razpusti.« Ker nima nobenega premoženja več, je smatrali, da preneha njen obstoj, čim bi se ta predlog sprejel.

Brez debate je bil predlog soglasno sprejet. Občni zbor je soglasno sklenil, da se Zveza razide.

Ko je načelnik g. Lilleg ugotovil izid glasovanja, se je v nekaj toplo občutenih stvkih zahvalil za sodelovanje vsem, ki so tekom trinajst let zvesto stali Zvezi z nasveti in dejanji ob strani. Spomnil se je s priznanjem tudi vseh že pokojnih marljivih sodelavcev, spomnil se je pa tudi vseh tistih, ki jih na tem zadnjem občnem zboru Zveze — ni bilo. Z ugotovitvijo, da Zveze ni več, je svoj nagovor končal.

Zastopnik mariborske okrožne skupine g. profesor dr. Rudolf Perhac je v imenu zborovalcev, vseh mariborskih in ostalih tovarišev predlagal, naj ta zadnja skupščina izreče za služnemu, dolgoletnemu uradniškemu voditelju, načelniku in častnemu članu bivše Zveze, g. Lillegu, globoko zahvalo za ves trud in požrtvovalno de-

OKUSNA IN ZDRAVA JE KOLINSKA KAVA

lovanje. Predlog so zborovalci soglasno in z navdušenjem sprejeli.

Nato je načelnik poslednji občni zbor Zveze državnih nameščencev in upokojencev v Ljubljani zaključil

Predstavka sarajevskega Društva penzionera Nj. Vel. kralju.

Sarajevski »Glasnik umirovljenika«, katerega izdaja ondotnje Društvo penzionera, je pod prednjim naslovom objavil dne 15. maja t. l. naslednjo predstavko oziroma prošnjo, katero je odbor imenovanega društva predložil Nj. Vel. kralju. Ta vloga se glasi:

Vaše Veličanstvo!

Prihajamo pred prestol Vašega Veličanstva, našega vzvišenega kralja, z vdanim upanjem, da bomo tu našli tisto, česar drugod nismo mogli do- seči.

Podpisano društvo je v svoji pre- ponižni vlogi od 15. februarja 1929. predložilo težki položaj državnih upokojencev in razložilo in tako z razlogi prava, kakor tudi z ozirom na človeč- nost, enakost in družabno pravičnost utemeljilo prošnjo, naj se pokojninski prejemki državnih uslužbencev, ki so bili po raznih, često spreminjanjih prejšnjih zakonih upokojeni, izenačijo s prejemki tistih državnih upokojen- cev, kateri stopajo v pokoj po po- znejših zakonih.

Večkrat so nam ob kesnejših prošnjah in predstavkah na vse go- spode ministre zaradi pospešenja re- šitve tega vprašanja vsi činitelji ne samo priznali popolno opravičenost teh naših teženj in potrebo, da se jim ugoditi, temveč nam tudi obljubljali, da se to vprašanje v kratkem reši. Zato smo morali zanesljivo pričakovati, da se bo, če ne prej, pa vsaj obnem, kadar se reši vprašanje aktivnih držav- nih upokojencev in pravcu izenačenja pokojninskih prejemkov. Tako bi se po dolgih in težkih letih trpljenja po- pravil njihov težavni gospodarski po- ložaj na sploh, a še posebno docela

neznosni in vprav obupni položaj pre- ostanka tistih staroupokojencev, ki jim je dosedanja nepopisna revščina še prizanesla, da niso propadli.

To naše pričakovanje je bilo tem- bolj upravičeno, ker je bil, kakor so nam sporočili, že konec leta 1929. do- vršen načrt posebnega pokojninskega zakona.

Vprašanje aktivnih in tistih dr- žavnih uslužbencev, ki bodo v bodo- če stopali v pokoj, je z zakonom o uradnikih od 31. marca 1931. zadovo- ljivo rešen. Vprašanje upokojencev, upokojenih po prejšnjih zakonih, je pa ostalo v tem zakonu nerešeno, ni bilo pa tudi rešeno posebe s posebnim zakonom ter je s tem, kakor se bo- jimo, odstranitev težkega trpljenja in nadlog državnih upokojencev odložena za nedoločeno dobo.

Niso nam znane intencije visoke kraljevske vlade in dali morda sploh in kako vseeno namerava rešiti to vprašanje. Vendar pa nam, ki smo težko in grenko razočarani, da se je vprašanje državnih upokojencev spet pustilo ob strani, in ker od čimprejš- njega in čim bolj zadovoljivega reše- nja odvisi obstanek več tisoč ljudi, ki že dolga leta s svojimi družinami trpe in se mučijo v veliki revščini, ne pre- ostane drugega, nego da se obrnemo na Vaše Veličanstvo z vdano prošnjo, da bi premilostno blagovolilo odločiti, da se s posebnim zakonom čimprej iz- vrši izenačenje pokojninskih prejem- kov sedanjih državnih upokojencev s pokojninskimi prejemki po zakonu o uradnikih od 31. marca 1931.

Čvrsto upamo, da bo Vaše Veli- čanstvo obrnilo svojo očetovsko skrb tudi na nesrečne, toda najvdanejše svoje podanike — državne upokojen-

V. G. CALDERON:

Lep pogreb.

Povest iz peruanskih pragozdov.

Ko je staremu Simpsonu, katerega so pod imenom »Gringo« ob vsi Ama- conki poznali kot čudaka, umrla žena, ni o tem nikogar obvestil. Res je, dvajset let se je bil z njo iz neke bo- jazni pred ljudmi zakopal v kočjo sre- di pragozda, vendar bi bili iz okolice radi prišli naseljenci več sto milj da- leč k pogrebu. Toda gentlemanu, ki ga je zoprna usoda pregnala semkaj, se je zdelo neprimerno, da bi zaradi svojih zasebnih zadev koga nadlego- val.

Vteknil je žepni toplomer v pe- sek. Že šestdeset stopinj! Kar najhi- treje je balzamiral mrliča, ga povil tesno v široko drevesno listje in vse skupaj skrbno povezal z ovijalkami. Za nič na svetu je ne bi bil pokopal v ti puščavi. Saj bi bili lahko Vitoti ali drugi ljudožrci, ki so se potikali po pragozdu, izteknili in odnesli truplo.

Ne, zvesta družica je zaslužila, da jo lepo pokoplje v Ilkvitosu! Zanj osem dni vožnje po veletoku ni pomenilo prav nič. Tako je naložil v svoj, iz enega samega cedrovega debela izdol- beni kanu tovor orehov, pet živih morskih prašičkov za živež, vse, kar je bil naložil v reki zlata in trebušato pletenko huarapa, izbornega žganja iz sladkornega trsa, ki pomaga človeku, da pozabi na vse težave.

Med porogljivim kričanjem opic se je napol nag kot divjak odpeljal. Na krmi je med lovsko puško in obe- ma samokresoma ležala mrtva žena. Mesec je skoro že pobledele — bila je peta ura zjutraj — in mlačna voda v veletoku se je motno svetlikala. Na desnem bregu je bral misijonar mašo pred razpelom, ki je bilo obešeno na palmovo deblo, dočim so rogovi nje- govih Indijancev pozdravljali Kristu- sa — morda pa tudi vzhajajoče Solnce.

Polagoma se je zdnilo nad pre- pevajočo goščavo. Podobne zelenim, svetlikajočim se puščicam so zažarele

male papige. Metulji kovinsko sinje barve, lepši od neba, so s težkimi kri- li viseli v zraku, kakor da se ne mo- rejo odločiti, katero cvetlico bi v ti neskončni prirodi prej počastili. Indi- jancem, ki je visoko vzravnal stal v svojem kanuju, z levico uprt na sulico iz nezlomljive palmove, mu je plul naproti. Po vsem telesu je bilo videti pisané četveroglate risbe, ka- kršne krase stare peruanske vrče. Simpson je angleščino že skoro docela pozabil. Lomil je vseh petdeset nare- čij, kar jih govore ob Amaconki in pa popačeno pragozdno španščino.

»Amico!« je zaklical že do daleč. Ta prijateljska čustva so se izra- zila v tem, da sta oba čolna obnem ustavila in da sta moža zamenjala li- ter žganja za nekaj povojenega opič- jega mesa. Miroljubno sta kadila drug poleg drugega cigarete, povite v tur- šičino listje, toda ne preblizu drug ob drugem, ker je »Yujac ašna«, vonj belokožcev, zoprni divjakom. Indijancem je poželivo pokazal na veliki, v listje poviti zavoj, v katerem je bilo brez

dvoma nekaj zelo dragocenega. Simp- son mu je pa skušal raztolmačiti, da tega ne more zamenjati. Ob slovesu mu je Indijancem z vljudnostjo starih plemen poklonil zelo dragoceno da- rilo: votlo, s smrtonosnim strupom napolnjeno trstiko.

Do večera je enolična vožnja po- tekla brez motnje. Šele ko se je zmra- čilo, je Simpson pristal. Ob ognju so žvečile tri ženske manioko, iz katere so s slino, s to brezprimerno snovjo za vrenje, pripravljale izvrstno pivo. Njihovi možje, ki so v loncu iz žgane gline pekli velike kose kajmanovega mesa, so naglo pritekli. Namesto na- silnosti so ponudili Simpsonu prav pošteno za samokres pet hlebov kav- čuka in za puško še prav mlado ženo, ki je imela glavo za kazen čisto na kratko ostrizeno. Iz nečimernosti si je populila obrvi, nosila v umetelno po- daljšanih uhljih kose biserne matice in bila od grudi prav do slokih meč vsa poslikana s čudnimi, v pisanih barvah se svetlikajočimi čačkami.

Z očmi je bliskala: kaj naj bi bilo

ZVEČER

Schichtova
Ženska hvala
Prašek za pranje

SCHICHTOVA METODA

je udoben in temeljit način pranja, po katerem se ravna že več tisoč žen. To je tako enostavno: zvečer namočiti v raztopini Ženske hvale, zjutraj enkrat izkuhati s Schichtovim terpentinovim milom.

ZJUTRAJ

Schichtovo
terpentinovo milo

TO JE CELO DELO PRI

SCHICHTOVI METODI

ce in z uslišanjem te preponižne prošnje omililo njihovo grenko usodo.

Naj Bog živi in blagoslovi Vaše Veličanstvo in ves vzvišeni kraljevski Dom!

DRUŠTVO PENZIJONERA
V SARAJEVU.

V Sarajevu, 7. maja 1931.

Tajnik:

Jovo Labus, žandarm. narednik v p.

Predsednik:

Josip, Meštrić, fin. nadsvetnik v pok.

Dr. J. Kronvogel, Maribor:

Glas staroupokojencev

Ob prevratu 1918. je bilo avstrijskim državnim uslužbencem na ozemlju naše države dano na voljo, da optirajo za Avstrijo in se izselijo ali pa da ostanejo kot uslužbenci naše države. Slednji so še deloma zdaj pri nas v aktivni službi, deloma jih je naša država upokojila in tu imamo tri dobe: prvo od prevrata do uradniškega zakona iz leta 1923., drugo od leta 1923. do 1929. (in do novega uradniškega zakona z dne 1. aprila 1931.), tretjo od tod naprej.

Ni pač treba naglašati, da država upokojencem tretje vrste ni odmerila previsokih penzij, ampak le toliko, kolikor je po razmerah smatrala kot potrebno za življenje.

Ker pa prejemale upokojenci druge dobe okroglo le $\frac{2}{3}$, upokojenci prve dobe pa celo le $\frac{1}{3}$ te pokojnine, je pač jasno, da je to premalo, da morajo trpeti pomanjkanje in se zadolžiti. Pa so vendar vsi upokojenci iste države in imajo vsi iste življenske potrebe, upokojenci iz prvih dveh dob kot starejši morebiti celo še večje!

Znano je, da so to nesocialno do ločitev pokojnin za upokojence prve dobe zakrivile tedanje neurejene strankarsko-politične razmere, potem pa v prvi vrsti tedanja narodna skupščina, ko je v nasprotju z od vladarja predsankcioniranim osnutkom uradniškega zakona iz leta 1923., s členom 239. ukrenila, da se že upokojenim državnim uslužbencem (prve dobe) pokojnine ne povišajo. Tako smo dobili

lepšega, kot odpeljati se z belim mozem v tem prelepem kanuju! Toda Gringo se ni nikdar brigal za ženske, razen za svojo. Pokril je povito truplo s palmovimi listi, da bi ga zavaroval pred nenadnim nalivom in je ob strani pokojnice spal nekaj ur, dočim je bil čoln privezan na veliko korenino, ki je segala daleč v reko.

Jutranji hlad je vel od neba, ki je bil kakor opal; krepak požirek huarapa ga je poživil. Bregova sta se stisnila in že je plul med dvema stenama črne goščave, katero so oživljale pisane are. Iz indijanskega tabora na obrežni jasi je švistnila puščica v nebo, kakor da hoče zadeti sonce. Videl si jo, kako je letela na kvišku, za hip trepetaje obvisela v jasnini in nato s šumom, kakor da je kdo pretrgal kos platna, paša na mrliča. Simpson je zgrabil puško, toda že so Indijanci dajali znake prijateljstva. Puščica je bila le znamenje, naj obstane.

Ko je belopolti mož stopil na suho, so zahtevali od njega soli, in mu ponudili zanjo na izbiro: prvič moko

posebno vrsto upokojencev, staroupokojence, ki dobivajo, kakor že omenjeno, le $\frac{1}{3}$ one pokojnine, katero prejemale njihovi tovariši iz najnovjše, tretje dobe.

Umljivo je, da je to neenako postopanje hudo zadelo može, ki so se ob prevratu zaupali novi državi. Vsa javnost je že tedaj soglašala, da se to mora popraviti; tudi vladni krogi so opetovano priznali, da je odpomoč nujno potrebna. Splošno se je torej pričakovalo, da bo novi uradniški zakon ali pa poseben pokojninski zakon izboljšal gmotni položaj tudi staroupokojencem.

Toda novi uradniški zakon nima nobenih določb o staroupokojencih. Pa tudi oni sami so utihnil, prav tako pa tudi njih organizacije; nastala je grobna tišina, lotil se jih je obup. Šele v grobu bo prenehalo njihovo gorjé, ki pa ne zadene le upokojencev samih, ampak tudi njihove žene in otroke. Je neizrečno hudo, da tak mož po mnogoletnem, narodu in poklicu zvestem službovanju ne le, da ni nič pridelal, ampak še prišel ob to, kar je morebiti imel, svoje pa zapušča v bedi in v dolgovi.

Danes sem srečal dva staroupokojenca. Eden mi je potožil, da je ležal več tednov bolan, drugi pa, skrajno shujšan, da odhaja v bolnico; mož je samec: »Vse, kar sem imel« — je pripovedoval — »sem moral razprodati, tičim v dolgovi, kredita ni več. Vsak dan si skušam dopovedati, da moram biti grd falot (sit venia verbo), da sem zaslužil tako usodo.«

In šel je. Ne bo ga več iz bolnice

S kako lepimi besedami se je zavzemal ugledni avstrijski državnik dr. Schöber za upokojence, ko je nedavno govoril o dolžnostih in pravicah državnega uradništva! Po »Našem Glasu« je rekel: »Brezpogojno je treba po mojem mnenju — in pri tem se ne opiram le na razlog človečnosti, temveč tudi na razlog morale — da so pokojninski prejemki uradništva tako določeni, da prejme uradnik, čim odsluži — povedal sem že, da od uradništva zelo mnogo zahtevam — tudi res tako pokojnino, da je pred skrbmi vsakdanjosti prav tako varen, kakor mora biti varen aktivni uradnik.«

iz manoike, drugič kožo mroža iz Amazonke, tretjič sveža želvina jajca. V njihovih kočah, ki so bile okrašene z opičjimi lobanjami in z ogrlicami iz jaguarjevih zob, so kakor prekajene kračje visele izpod stropa balzamirane mumije prednikov. Pisane are so po teh hišnih grobiščih plezale na okoli in na bobnu iz opičje kože so ležale sumljive kosti, skrbno s čebelnim voskom prevlečene... Toda niti polni lonci masata, opojne pijače, ki jo pripravljajo Indijanci iz soka juke, niti najlepša puščica, katero mu je dal kacic, indijanski poglavar, nič ni moglo zapeljati Simpsona, da bi bil odprl svoj tajinstveni zavoj.

Že so pragozdni Indijanci s svojim primitivnim telegrafom mangoare, s trkanjem po deblih, javili daleč navzdol po reki, da se bliža v čolnu belokožec in z njim nepoznano tajinstveno breme. Zdelo se je, da ni posebno priporočljivo, nadaljevati vožnjo v čolnu s tovorom, ki je tako zdražil poželenje divjakov. Ampak Simpson je bil Irec in že dobrih dvaj-

Odkrita beseda.

Nedavno je v »Jutru« objavil ljubljanski župan g. dr. Dinko Puc nekaj člankov pod naslovom »Ljubljansko občinsko gospodarstvo«. Nas državnih nameščencev ti članki, s katerimi je pisec zavračal trditve in očitke občinskega svetnika g. Freliha, predsednika društva hišnih posestnikov v Ljubljani, v splošnem kar se tiče raznih gospodarskih zadev mestne občine, ne zanimajo prav posebno. Važen za nas, kot stanovanjske najemnike, je pa vsekakor odstavek, v katerem osvetljuje ljubljanski župan stališče g. Freliha glede stanovanjskih najemnin in položaja hišnih lastnikov v Ljubljani. V članku od 19. maja beremo:

»V pogledu najemnin se seveda z g. Frelihom ne bomo nikdar zedinili. Kakor rade volje ugotavljam, da imamo v Ljubljani zelo veliko hišnih posestnikov, ki ne izkoriščajo svojih strank in ki od njih ne zahtevajo pretiranih najemnin, tako moramo obsoditi akcijo g. Freliha, ki v tem vprašanju ni odkritosrčen. On trdi, da so v Ljubljani najemnine zmerne, in da ne presežajo zlate paritete. Še lansko leto pa je v neki okrožnici poudarjal, da so najemnine po njegovi zaslugi visoko prekoračile zlato pariteto. Ravno tako je rekel, naj se znižajo davščine na hišno posest, pa se bodo znižale tudi najemnine. Pri tem pa je pozabil povedati, da so bile na hišno posest v zadnjih letih znižane občinske in državne davščine, najemnine pa so, kakor to ve vsak, izdatno porasle.

Če še omenim, da je pred nekaj leti na občnem zboru Društva hišnih posestnikov protestiral eden najintimnejših prijateljev g. Freliha proti zidavi novih hiš v vsaki stanovanjski akciji, češ, da bodo potem najemnine padle, bo vsakemu jasno, da na tako pot komunalne politike nikdar ne moremo kreniti.«

Državne uslužbenke, ne glede na stroko in položaj, prav tako kakor tudi vse ostale najemnike zares veseli, da se je vendar le našel mož na visokem javnem položaju, ki je istini

pogledal odkrito v obraz in kar naravnost in po pravici povedal, kar misli. Mi smo že v našem listu nešteto krat trdili isto, navajali dokaze in posamezne, posebno kričeče primere in dokazovali potrebnost znižanja najemnin, oziroma zakonske zaščite najemnikov.

Zato nas je prav posebno vzradostilo, da se je sam ljubljanski župan oglasil za tisto veliko množico gmotno šibkih in nezaščitenih stanovanjskih najemnikov, ki od svojih preskromnih prejemkov na škodo ostalim življenjskim potrebam plačujejo nesorazmerno visok odstotek hišnim lastnikom. Če je — kakor navaja članek dr. Puca — sam predsednik društva hišnih posestnikov še lani zatrjeval, da so najemnine v Ljubljani po njegovi zaslugi zrasle visoko nad zlato pariteto, se bo naša trditve, da je stanovanjska draginja največje in poglavito zlo in pravi vzrok neugodnega gmotnega položaja državnih nameščencev, zdela še bolj upravičena. Posebno še, če pomislimo, da so vsi prejemki stalnih uslužbencev globoko pod zlato pariteto, najemnine pa po pretežni večini nad njo. In vse to ne velja samo za Ljubljano, temveč za vsa naša mesta.

Uradniška judikatura državnega sveta.

Načelne odločbe državnega sveta.

Odločba splošne seje z dne 17. maja 1930., št. 21.912/30.:

V osnovno za izračunavanje pokojnine po čl. 138. uradn. zakona (iz leta 1923., op. ur.) je treba v slučaju drugega odstavka 7. člena istega zakona vzeti kot redno stanarino, stanarino iz čl. 35. navedenega zakona, povečano za 10 odstotkov.

Odločba splošne seje z dne 27. oktobra 1930., št. 37.152/30.:

Oblačilnica za Slovenijo

Ljubljana, Mikl Šičeva cesta šte. 6
priporoča svoje bogato zalogo vseh vrst manufakturnega blaga. Državni uradniki dobijo blago na obroke samo s predložitvijo uradne legitimacije.

resen prestopke zoper vse zakone gozdnega prijateljstva. Toda samokresi, katere je imel belokožec, so odločili in Indijanci so pustili, da je mirno odplul naprej.

Toda nekaj ur nato se je zdelo, da so se vsa drevesa na bregovih spreminila v blazne loke. Med rahlim sikanjem je kar deževalo pisanih puščic vsake vrste, ki so plavale kakor mrtve papige v deroči struji. Simpson je stal tesno sklonjen pod raztrgano streho iz palmovih vej, veslal divje obupno in ob prsa je imel naslonjeno ženino truplo, da je kot ščit lovilo puščice.

Še dandanašnji si ob taboriščnih ognjih pripovedujejo moške o tem čudovitem begu. Gringo, največji trmoglavec, kar jih je na svetu, je zmagal kavčuk, vsa zlata zrna, celo svoje orožje je moral prodati, da je plačal najlepši pogreb, kar so jih bili že dolgo leta videli v Ikvitosu.

»Knock out!« S to edino besedo je odgovarjal vsem, ki so ga spraševali, kako se je ta borba končala.

Organom finančne kontrole se doba službovanja v vojski računa za pokojnino kakor ostalim bojevnikom, in po tem nimajo pravice še do beneficij (ugodnosti) iz čl. 72. zakona o organizaciji finančne kontrole za dobo, odslužen v vojski, ker niso mogli, dokler so služili v vojski, vršiti tudi dolžnosti organov finančne kontrole.

Na splošni seji, ki se je vršila dne 20. decembra 1930., se je izdala pod št. 2157/30 naslednja odločba:

»Z zakonom o državnem prometnem osebju od 6. novembra 1923. ni prenehala veljati naredba prometnega ministra od 30. maja 1922., št. 16.276.«

Na splošni seji, ki se je vršila v dneh 26. in 28. januarja 1931., so bile izdane pod št. 4935/31 naslednje odločbe:

I. »Izjeme v t. 3. odst. 1. pod III. čl. 154. zakona o civilnih uradnikih od 31. julija 1923. veljajo samo za otroke tistih državnih uradnikov, ki so služili po tem zakonu in si po njem pridobili pravico do pokojnine za svojo deco.«

II. »Strokovnjaška komisija iz čl. 99 b) zakona o državnem računovodstvu se mora vselej sestaviti, kadar gre za spor tehničnega vprašanja med pogodbeniki, in ni sporna samo kakovost naročila ali solidnost izvršenih del.«

III. »Po drugem odstavku čl. 261 fin. zakona za 1924./1925. se sme v poedinih opravičenih slučajih po predlogu notranjega ministra vrniti pomoč tistim ustašem in njihovim družinam, kateri so uživali dosmrtno pomoč od vlade bivše kraljevine Črne gore, pa jim je bila ta pomoč iz političnih razlogov odvzeta.«

IV. »Častnikom in ostalim uradnikom vojaško-civilne vrste, se vračuna po čl. 118. zakona o ustroju vojske in mornarice od 9. avgusta 1923. v leta za pokojnino samo tisti čas, katerega bodo ti uradniki prebili v aktivni službi do dne, ko se izda ukaz o upokojitvi.«

V. »Pričeta druga polovica leta iz 2. odstavka čl. 1. zakona o pridobitvi

pravice do osebne pokojnine od 1. marca 1929., se mora zaradi lažjega obračuna smatrati kot cela samo pri določitvi odstotka za pokojnino, nikakor se pa ne more vračunati v efektivno dobo državne službe, ki se po prvi alineji spredaj navedenega čl. 1. zahteva za pridobitev pravice do osebne pokojnine.«

VI. »Odstavek 2. čl. 53. zakona o uradnikih in ostalih civilnih uslužbencih (od 31. julija 1923., op. ur.) se more uporabljati tudi v primeru, kadar se po službeni potrebi sprejme v državno službo oseba, ki je že prej bila v državni službi.«

Obleke kemično čisti, barva, plisira in lika tovarna J. O. S. REICH.

Upokojencem s pokojninskimi prejemki po zakonu o civilnih uradnikih z dne 31. julija 1923.

Od odseka za računovodstvo tuk. finančne direkcije smo prejeli tole službeno obvestilo:

Zakon o uradnikih z dne 31. marca 1931., § 272., prvi odstavek, določa, da so dolžni državni uslužbenci, ki jih je zatekel ta zakon kot upokojence s pokojninskimi prejemki po zakonu o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih z dne 31. julija 1923., plačevati od dne, ko stopi ta zakon v veljavo (torej od 1. aprila 1931.) v uradniški pokojninski sklad. Osnova za vplačevanje so oni prejemki, ki so bili osnova za odmero osebne pokojnine, a kot čas vplačevanja se jim šteje ves oni čas do dne upokojitve, ki se jim je bil priznal z izvršno rešitvijo za osebno pokojnino. Za čas od upokojitve do dne, ko stopi ta zakon v veljavo, smejo taki državni uslužbenci naknadno vplačati prispevke v uradniški pokojninski sklad. V tem primeru se jim ta čas šteje za odmero rodbinske pokojnine.

Osnova za odmero pokojnine pa je bila osnovna in položajna plača in stanarina, torej znaša prispevek v pokojninski sklad 5% od teh aktivnih prejemkov, ne pa 5% od priznane pokojnine.

Po § 144. se pobirajo prispevki za pokojninski sklad po službeni dolžno-

sti ob izplačevanju prejemkov in jih morajo računodajniki poslati v dvajsetih dneh potem, ko so se prejemki izplačali Državni hipotekarni banki, drugače pa plačati od njih po preteku tega roka 6% obresti v korist sklada.

Vsled tega se bodo vsem tem upokojencem odtegnili prispevki za pokojninski sklad za mesece april, maj in junij 1931. naenkrat od pokojninskih prispevkov za junij 1931., v bodoče se bodo pa odtegovali redno mesečno.

Za naknadna vplačila prispevkov v uradniški pokojninski sklad za čas od upokojitve do dne, ko stopi ta zakon v veljavo, bo pa predpisal natančnejše odredbe minister za finance s posebno uredbo, o kateri bodo upokojenci obveščeni pravočasno.

Finančna direkcija, odsek za računovodstvo:

Paternoster, m. p.

Vestnik.

Železničarska čebelarica zadruga. Nedavno je bila v Zagrebu ustanovljena zadruga, v katero je pristopilo nad 250 železničarjev-čebelarjev. Ta čebelarica zadruga se je ustanovila na inicijativo prometnega ministrstva, ki deluje na tem, da bi se čebelarstvo med železničarji čimbolj razširilo. Enaka zadruga se je ustanovila tudi že v Sarajevu.

Ustanovitev metliškega sreza. S posebnim zakonom je bil ustanovljen novi srez metliški s sedežem v Metliki. Srez tvorijo naslednje občine črnomeljskega sreza: Božakovo, Črešnjevec, Gradac, Lokvica, Metlika, Podzemelj, Radovica in Suhor, iz jastrebarskega sreza pa občina Radatovič.

Posojila daje, pešletna, državnim uradnikom in upokojencem z najmanj desetletnim službovanjem, na podlagi njih plače in zavarovalne police banka in zavarovalnica Beogradska zadruga, zastopstvo »Tehna«, družba z o. z., Ljubljana, Mestni trg 25/I. — Tel. 2580.

Razpis pripravniških služb. Uprava pošte in brzojava v prometnem ministrstvu je razpisala natečaj za 7 mest uradniških pripravnikov, diplomiranih pravnikov in štirih pripravni-

kov, absolventov elektrotehničnega odseka tehničnih fakultet. Poštna uprava sprejme poleg tega 90 moških in 10 ženskih uradniških pripravnikov s polno srednješolsko izobrazbo. Prošnje je treba vložiti pri najbližji poštni direkciji do 15. julija t. l.

Organizacijske vesti.

Društvo finančnih pravnikov v Ljubljani ima svoj izredni občni zbor v četrtek dne 11. junija, ob 8. uri zvečer. Občni zbor se bo vršil v posebni sobi restavracije Činkole v Ljubljani, Kopitarjeva ulica. Gg. člani so zaradi važnega dnevnega reda vljudno vabljeni, da se občnega zbora zanesljivo udeležijo.

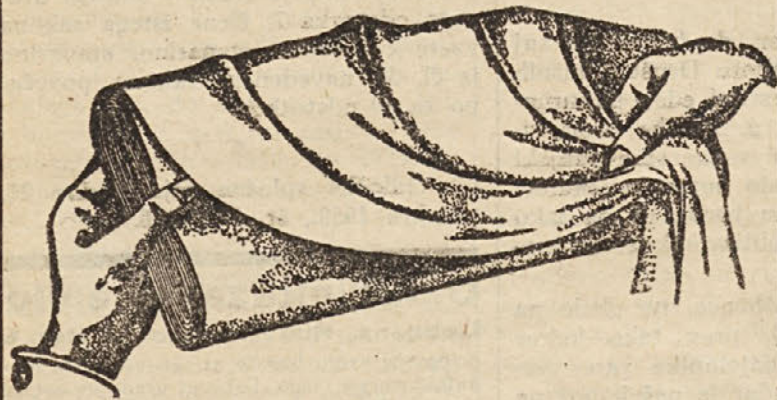
Društvo sodnih poduradnikov in slug v Ljubljani nam je poslalo v objavo obvestilo, da ima svoj izredni občni zbor v nedeljo, dne 24. junija 1931. ob 13. uri, v sobi št. 28 v justični palači v Ljubljani. Dnevni red: Sprememba društvenega naslova, ustanovitev centrale, eventualna likvidacija društva. — Za društvo sodnih poduradnikov in slug za Slovenijo v Ljubljani odbor.

Zveza nabavljajnih zadrug. Iz majske številke »Zadugarstva«, katero smo pa prejeli šele dne 25. maja, posnemamo, da je bila sklicana za nedeljo, dne 31. maja v Mariboru X. redna letna skupščina »Zveze nabavljajnih zadrug državnih uslužbencev«. Skupščina je bila sklicana ob 3. uri popoldne v dvorani doma Nabavljajne zadruge v Mariboru, Rotovski trg št. 2. — Poročilo o občnem zboru, ki nam je obljubljeno, objavimo prihodnjič.

Razpust društev. Ker nima pogojev za pravni obstoj, je bilo razpuščeno »Društvo cestarjev kraljevine SHS v Ljubljani«. — Po objavi v službenem delu »Jugoslovana« je razpuščeno »Podporno društvo za učiteljski naraščaj v Ljubljani«, ker že več let ne deluje in nima niti članov, niti imovine.

Združenje železniških uradnikov. Oblastni odbor imenovane organizacije v Ljubljani je štel začetek tega leta 276 članov, od teh 30 uradnikov I. kategorije in 246 uradnikov II kategorije.

A. & E. Skabernè, Ljubljana

Velika izbira češkega in angleškega sukna.

Priporočamo tvrdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških
in šolskih potrebščin.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15

prilagoča svojo zalogo
dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno

Telefonska št. 2412

Štev. pošt. hran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

t. z. t. o. z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači, dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvu, zaznambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

Prva jugoslovanska tovarna dežnikov

JOSIP VIDMAR

LJUBLJANA

PRED ŠKOFIJO ŠTEV. 19

Solidnost v kvaliteti
in ceni. — Točnost in
natančnost v izvrše-
vanju naročil!

EN GROS!

EN DETAIL!

Ustanovljena l. 1882.

Knjigarna Učiteljske tiskarne

v Ljubljani

Franciškanova

TELEFON ŠT. 3397

RAČUN POŠTNE

HRANIL. ŠT. 10.761

prilagoča cenj, občinstvu svojo zalogo vseh pisarniških in šolskih potrebščin. Lastna izdelovalnica šol. zvezkov. Knjigarna sprejema naročbe na knjige iz inozemstva, na vse domače in inozemske liste, revije itd. Velika izbira razglednic in slik. Cene solidne! Postrežba točna! Zahtevajte cenik!

C. J. HAMANN

Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perla,
opreme nevest in novorojenčkov, perja, modnih
potrebščin - Predtiskarija modernih ročnih del.